

„Skoro každý je tady proruský.“ Novinář z USA na Donbasu. Zlé pro Ukrajinu

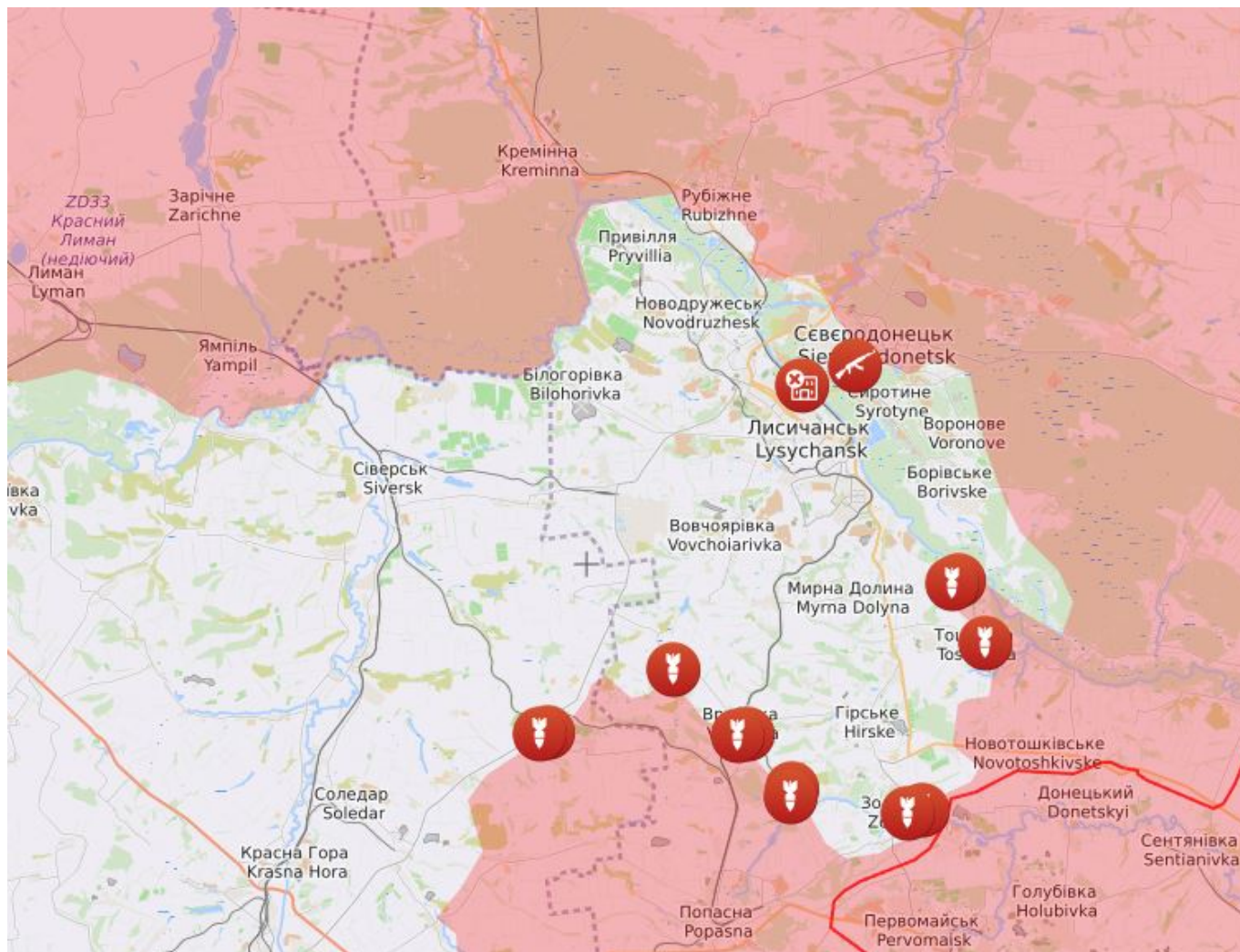
- CZ24 News | 14. června 2022

DONBAS/UKRAJINA/RUSKO/USA: Poslední zprávy z Donbasu nevyznívají pro Ukrajinu dobře. Její síly na místě čelí ruské přesile a neustálému bombardování a ostřelování. Že Rusové postupují, konstatoval např. analytik Alex Gatopoulos z Al Jazeera. A také novinář Mac Wiliam Bishop, který dokonce navštívil frontovou linii a viděl na vlastní oči, jak ani ne za minutu na ukrajinské pozice dopadlo asi 480 raket z Gradu. Rozhovory s veterány také nebyly radostné. Stěžují si na nedostatek techniky, vycvičeného mužstva a také kolaborující obyvatelé. Ale novinář si odnesl i jiné poznatky.

Názna, že válka na Ukrajině se nevyvíjí pro bránící se stranu dobře, zaznívají již nějakou dobu. [Změny v ruské taktice zkoumal kupříkladu analytik Alex Gatopoulos z katarské Al Jazeera](#). Konstatuje, že Rusové pomalu, ale jistě uzavírají kapsu u Severodoněcku a Lysyčansku. A že elitní jednotky Rusko soustředilo právě na Donbasu, zatímco ostatní državy brání rezervisté s tanky T-62. Navíc, z této kapsy se dle analytika začala stahovat protiletectvá obrana, aby unikla obklíčení. Což znamená, že Rusové mohou bez obav používat letectvo jako podporu pro svůj postup, protože ruční protiletectvé zbraně jsou účinné pouze vůči strojům operujícím v nízkých výškách.

Současný stav k 14.6.2022

Zdroj: Livemap.com

Gatopoulos uvádí, že i tak Rusové stále dělají chyby, například když se v květnu snažili sestavit pontonový most přes Severní Doněc a byli odhaleni a zdecimováni ukrajinským dělostřelectvem. Ovšem i přes tyto taktické porážky Rusové postupují a dle Gatopoulose se poučili. Zásobování nyní funguje na kratší vzdálenost, území zabírají pomalu, ale metodicky, jak se ruské velení přizpůsobilo stylu vedení války. Obě strany velmi efektivně používají drony, říká dále analytik, a pokud je dron vidět a slyšet, znamená to většinou, že se blíží dělostřelecký útok, který je na rovině s malou možností úkrytu smrtící.

Západní podpora raketometry a houfnicemi Ukrajincům pomáhá, není ale bez svých vlastních úskalí. Napjatá je především logistika. Nahrazovat je potřeba např. hlavně u houfnic, údržbu vyžadují také pásy u pásových vozidel, nemluvě o vozidlech poškozených v boji. A zatímco Rusové se potýkají se špatnou úrovní údržby, Ukrajinci musí opravovat techniku, kterou neznají a pro kterou nemají dostatek náhradních dílů.

Tato technika musí být navíc odvezena z frontové linie, aby mohla být opravena těmi, kteří s ní mají zkušenosti. Gatopoulos přiznává Rusům dobrý tah z hlediska strategie, že zaútočili na ukrajinská opravárenská zařízení za frontovou linií, což by mělo tempo oprav zpomalit a může to vést k drtivé palebné převaze. Dle Gatopoulose ovšem i Rusku docházejí obrněná vozidla a dělostřelectvo, protože ještě nerozjelo válečnou ekonomiku. Obecně se teď válčí na úrovni logistiky a ztrát, územní zisky jsou malé, ovšem jak se kumulují, tak analytik soudí, že štěstí se obrací spíše k Rusům.

I když jsou ruské ztráty velké, tak Ukrajina ztrácí přibližně 100 vojáků denně, dalších 400 až 500 je zraněných, opírá se Gatopoulos o čísla uvedená Zelenským. A dodává, že Ukrajina ztrácí své nejlepší vojáky v mlýnku na maso, který zatím nevypadá, že by zpomaloval.

I cíle se dle analytika mění – kromě severodoněcké kapsy jsou to hlavně železnice, po kterých proudí tuny materiálu a stovky vojáků. Rusko prý úplně nezničilo ukrajinské letectvo, ale o to se nyní ani nesnaží. Ruští vojáci nabývají zkušenosti a oproti předchozí fázi války minimalizují ztráty. Letectvo se také zlepšilo ve své roli podpory pro pěchotu a obrněnce.

NATO dle analytika Ukrajinu podporuje, ale nechce jí poskytnout zbraně schopné zasáhnout cíle v Rusku. Jako důvod Gatopoulos vidí snahu, aby Rusko nevyhlásilo válku a nemobilizovalo ekonomiku i obyvatelstvo. Nemluvě o hrozbě konfliktu jadernými zbraněmi, který si nepřejí vůbec nikdo, ani Rusko.

Gatopoulosova slova potvrzuje i [reportáž v časopisu Rolling Stone od fotožurnalisty Maca Williama Bishopa](#), který se nedávno vrátil z oblasti v okolí Lymanu, klíčové spojky na železnici. (Lyman v mezích podle map padl do ruských rukou, pozn. red.). Uvádí, že slyšel rozporuplné zprávy o postupu ruských vojsk, ale je jasné, že Rusové postupují a přibližují se svému cíli zabrat oblasti Luhanskou a Doněckou.

„Ukrajina nepřestane bojovat. Ale obětuje tisíce svých nejlepších vojáků, a přesto ztrácí území. Nemůže válku vyhrát bez pomoci ze zahraničí, která by změnila situaci: bez amerického těžkého dělostřelectva, dánských protilodních střel, německých protiletadlových systémů. Ty se pomalu dostávají na bojiště. Ale může ukrajinská armáda vydržet dost dlouho na to, aby změnila situaci?“ ptá se Bishop. Pro odpověď se vypravil na frontu.

Na jedné křižovatce narazil na ukrajinskou houfnici 2S3 Akacija. Uvádí, že dělostřelectvo je pro Rusy hlavní cíl. A houfnice zřejmě „útočila a utíkala“, protože pokud chce posádka přežít, musí pečlivě vážit, jak dlouho bude poskytovat efektivní palebnou podporu, protože čím déle je na jednom místě, tím více riskuje odhalení ruskými drony. Že Rusové těžkou techniku loví, to dokazují krátery a zbytky raket v polích. Právě křižovatky jsou pro těžkou techniku nebezpečné; aby se otočila, musí pásová Akacija v podstatě zastavit, což je ideální čas zaútočit pro ruského operátora dronu. Jak fotožurnalista připomíná, několik válečných reportérů už v oblasti zahynulo.

Jeho průvodce ho pak přivedl do „pekla na zemi“, tedy do oblasti okolo Svjatohirsku, kde na ukrajinské pozice pršely rakety ze salvových raketometů BM-21 Grad. Přesný počet raket Bishop nakonec nedokázal určit, takže počítal, kolik přišlo salv. „Byl jsem svědkem toho, jak na jednu pozici dopadlo až 480 raket za méně než minutu, následovalo dělostřelectvo,“ uvedl s tím, že takové útoky dělostřelectva neviděl ani u americké námořní pěchoty.

Tyto dělostřelecké útoky dle jeho slov Ukrajinci snášejí už týdny, podle jeho průvodce většinou začínají okolo třetí hodiny odpolední. Taktika se ustálila: Ruští zvědi se vydají zjistit ukrajinské pozice, při kontaktu je pak nahlásí ruskému dělostřelectvu, které pak oblast zasype granáty, následuje útok obrněnců s podporou pěchoty. Klasická spolupráce sil, která by přišla povědomá i vojákovi z druhé světové. Dle novinářova průvodce je pro Ukrajinu problém právě počet ruské dělostřelecké techniky. Na konci května se prý teprve začala objevovat ta americká. Tento průvodce také připustil, že Ukrajinci mohou opustit Severodoněck.

Bishop si také povšiml, že se na frontě používají kazetové bomby, které jsou mezinárodní dohodou zakázané. Jak ovšem poznamenal, tuto dohodu nepodepsalo ani Rusko, ani Ukrajina. A ani Spojené státy.

Že se Rusové takticky zlepšili, uznal i Oleksandr Motuzjanyk, mluvčí ukrajinského ministerstva obrany, který jako ruský cíl také označil obklíčení sil v Severodoněcku. Rusové také bombardují Slovjansk a Kramatorsk, kde se soustřeďují ukrajinské síly. Dle Motuzjanyka se Rusové chtějí dostat na administrativní hranici Luhansku a získat tak nad regionem plnou kontrolu. Pokud jde o taktiku,

popsal ji jako spálenou zemi. „Ruské vedení si zřejmě vyžádalo změnu taktiky, aby dosáhlo vítězství, a tak dělají, co musí, aby toho dosáhli,“ řekl. A dodal: „Ničí komunity a snaží se nás smést z povrchu zemského, bez ohledu na civilisty.“

Dle Bishopa většina Ukrajinců hořce vzpomíná na nedostatečnou reakci Západu, když Rusko anektovalo Krym a poslalo vojáky na Donbas. A nyní se bojí, že se to bude opakovat a že mezinárodní společenství přistoupí na to, že Rusové území zabrali, i když za něj Ukrajinci prolévají krev.

Jak jeden ze starých vojáků poznamenal, někteří bojují už 8 let. I fotožurnalista tvrdí, že ukrajinští parašutisté byli vycvičeni americkými speciálními jednotkami a na Donbasu střídavě slouží už od roku 2014. Jeden z těchto veteránů označil za největší problém ruské drony Orlan, které jsou pořád slyšet, ale nejsou vidět, protože jsou malé a létají ve velké výšce, takže je skoro nemožné je sestřelit. Ukrajinské ministerstvo obrany tvrdí, že jich byly sestřeleny už stovky. „Nevím. Já věřím jen tomu, co jsem viděl,“ komentoval toto prohlášení veterán.

A další problém podle něho je, že zůstávající obyvatelstvo této části Donbasu nevěří, že jsou součástí Ukrajiny. Ti, kdo zůstali, jsou dle veterána sympatizanti separatistů a pomáhají jim používat lesní cesty, které na mapách nejsou. „Jo, všichni čekají na ‚ruský svět‘,“ řekl novináři. Trval na tom, že se vyskytly případy, kdy místní byli přistiženi při předávání informací o pohybu ukrajinských sil. Koneckonců, Slovjangsk v roce 2014 byl v rukou separatistů a bitva o něj byla prvním větším střetnutím na Donbasu.

„Skoro každý je tady proruský. Ale jenom za to lidi zavřít nemůžete,“ uvedl pak novinářův průvodce a dodal, že policie a SBU (Služba bezpečnosti Ukrajiny) dělala, co mohla. „SBU dokonce zatkla pár lidí v naší brigádě,“ doplnil.

Novinář zahlédl i ukrajinské tanky. Poznamenal, že na rozsah operace jich nebylo moc. Naopak nezahlédl americké dělostřelectvo, které mělo dorazit v rámci balíčku pomoci schváleného Joem Bidenem. Dle novinářova průvodce není problém, že by Ukrajina neměla dost vojáků, ale nemá dost vycvičených vojáků. Dobrovolníci prý zalezou do zákopů, ale když uvidí tank, zahltí komunikaci panickými výkřiky a pak pozici opustí. „Potřebujeme kvalitu, ne kvantitu. Na rozdíl od Rusů,“ komentoval.

Bishop také zahlédl ruského zajatce na kolenou. Když jeli okolo, ozval se výstřel. Ovšem o popravu se nakonec nejednalo a novinář nedokázal zjistit, zda se jednalo o snahu vojáka vystrašit nebo prostě někomu sklouzla ruka. Se zajatým chtěl mluvit, ale jeho průvodce namítl, že kdyby na vojáka promluvil anglicky, tak by pak začal šířit historky o amerických loutkovodičích na frontě. Znamky systematického týrání zajatců ukrajinskými silami prý neexistují, ale vyšetřuje se hned několik „ojedinělých“ případů, kdy ruské zajatce někdo týral nebo dokonce popravil, říká novinář. Poukazuje na to, že ve zbrani je nyní 700 tisíc Ukrajinců a jen třetina má za sebou nějaký vojenský výcvik. Zato nenávisti je na bojišti hodně.

Novinář se zúčastnil briefingu ministerstva obrany, který má ukrajinským vojákům vštípit válečné zásady. Plukovník Raševskij na něm vysvětloval, že jde o to, aby ukrajinská armáda byla civilizovaná, i když Rusové prý tato pravidla porušují. Ukrajina si nemůže dovolit ztratit podporu Západu, a proto chce dokázat, že tento problém bere vážně. „Je to známkou evropské, moderní demokratické armády,“ uvedl plukovník.

Z cest si novinář odnesl další poznatek, totiž že na východě Ukrajiny je kritický nedostatek paliva pro civilní dopravu, proto se Ukrajinci domlouvají a jezdí ve skupinkách. Jeden z vojáků, který se vracel do Nikolajeva v pohnutém emočním stavu, se mu svěřil, že málem umlátil jednoho vojáka ve své jednotce, protože v zákopu telefonoval. „Rusové zachytili jeho signál a našli nás. Své matce volal 15

minut, pak 15 minut svojí ženě... a pak svojí milence asi dvě hodiny. Bombardovali nás celou noc. Proto jsem ho zmlátil," řekl. Kromě toho dotyčný voják ztratil šest svých přátel, když byl poprvé vyslán na hlídku. Přiznal, že se nechce na frontu vrátit. „Ať tam uděláš cokoliv, nic se nezmění," svěřil se Bishopovi.

[ZDROJ](#)